der altsaa ikke fradrages Noget. Derimod skulde der, som det vil sees af mit Forslag, ske et voxende Afdrag i Pensionerne, naar Pensionsbeløbet gik over 1200 Rd. Naar man nu vil spørge mig, hvad det er for en Procentandel, som jeg herved har lagt til Grund, saa vil jeg oprigtig tilstaa, at jeg ikke kan svare bestemt derpaa. Det er ganske vilkaarlige Afdragstal, som jeg har opstillet, som jeg end derved er gaaet efter bedste Skjøn. Jeg har derhos sluttet med Afdragene paa det Punkt, hvor jeg har gjort det, i den Tro, at de Indvendinger, der gjordes gjældende overfor det Forslag, som jeg havde stillet i forrige Samling om, at ingen Pension maatte overstige 2000 Rd., ikke vilde kunne gjøres gjældende, naar dette Tal forandredes til 2500 Rd. Naar jeg vilde standse ved dette Beløb som den høieste Pension, saa kunde jeg heller ikke fuldstændig gjennemføre at lade Afdragene stige procentvis, idet jeg ellers vilde komme til et Beløb af 2560 eller 2520 Rd. eller hvad det nu var, som den høieste Pension; men saa ulige et Tal vilde jeg ikke slutte med, og jeg afrundede det derfor til 2500. Jeg har samtidig under Nr. 4 stillet det samme Forslag om en ny § 8, som jeg stillede i forrige Samling. Det er nemlig ikke min Hensigt at ville gjøre noget Indgreb i de Rettigheder, som en Embedsmand allerede har i Følge den nu bestaaende Lovgivning. De Herrer ville se, at Forslaget under Nr. 4 blandt Andet gaaer ud paa, at, naar en Embedsmand, der nu har et Embede, forflyttes til et høiere Embede, men som ikke i Følge den Tabel, som jeg har opstillet, vilde give ham saa Meget i Pension, som han vilde faae, naar han var vedbleven at tjene i det lavere lønnede Embede, skal der tilkomme ham den Pension, som han vilde have faaet, som han var vedbleven at tjene i det lavere lønnede Embede, som han beklæder i det Øieblik, da Loven træder i Kraft. Dette er hvad jeg kan have at sige med Hensyn til de af mig stillede Forslag, idet jeg endnu kun skal bemærke, at, hvis mit Forslag om en anden Affattelse af § 5 skulde blive vedtagen, skal jeg, hvis det skulde vise sig, at Nogen maatte udtale sig stærkt derfor, og den høitærede Finantsminister skulde ville slutte sig dertil, meget gjerne gjøre et Forsøg paa til 3die Behandling at søge at ændre de Tal, der skulde afdrages fra de enkelte Pensioners Størrelse, til visse Procent af disse.

Finantsministeren: De Afvigelser, der finde Sted imellem det Lovforslag, der i fjor blev vedtaget af det ærede Landsthing, og det, som nu foreligger fra Folkethinget, ere unegtelig saa betydelige, at det ikke forekommer mig sandsynligt, at det skulde kunne lykkes at udjævne Meningsforskjellen i det Mindste ikke i den Tid, der er tilbage af den nærværende Samling, og jeg kan derfor ikke Andet end tiltræde det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, om, at Landsthinget nu vender tilbage til, hvad det oprindelig havde vedtaget i denne Sag, og det saa meget mere, som jeg i høi Grad maa sympathisere med en Pensionslov, saaledes som den er foreslaaet af det ærede Udvalg, hvilket jeg derimod ikke vilde kunne gjøre med en Pensionslov, som den, hvortil der foreligger Forslag af Folkethinget. Forsaavidt der af et Mindretal i Udvalget er stillet det Underændringsforslag til det foreliggende Hovedforslag af Udvalget med Hensyn til § 2 at vedtage det Samme, som Folkethinget har vedtaget, saa maa jeg sige, at jeg ikke anseer det for at være nogen særlig vigtig Sag at bibeholde Hovedforslagets § 2, og det saa meget mindre, som jeg er overbeviist om, at Folkethinget ikke vil give sit Samtykke til en saadan Forandring i det Bestaaende som den, der derved er Tale om. Det vil dog erindres, at jeg har en ikke saa ringe Anledning til at interessere mig for dette Punkt, da den Bestemmelse, som er optagen i Udvalgets Hovedforslags § 2, er i væsentlig Overensstemmelse med det Forslag, som jeg selv i saa Henseende fremsatte i forrige Samling. Jeg har altsaa ikke den mindste Grund til at antage, at det ikke skulde være et godt og hensigtsmæssigt Forslag; men jeg seer paa den anden Side ikke rettere end, at der dog ved § 2 i det Forslag, der er vedtaget i Folkethinget, vilde være fjernet adskillige Ulemper ved det nu Bestaaende, og jeg